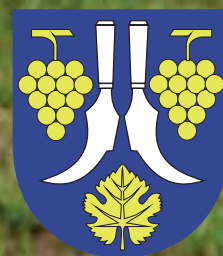

Primiční slavnost
Vojtěcha Drahomíra DVOULETÉHO

BORŠICE
11. a 12. června 2011

Životní ohlednutí

Můj životní příběh začíná 27. 11. 1976 v uherskohradištské porodnici. V Boršicích se pak nad kolébkou malého Drahomíra radovali rodiče Helena a Josef. Mladšího bratra uvítali také sourozenci Mirek a Josef. Později přibyl do kvarteta další brácha Lukáš.

Malým křesťánkem jsem se stal 23. ledna 1977 v kostele sv. Václava v Boršicích. Čas dětství jsem prožíval mezi kamarády na ZŠ v Boršicích, na místním fotbalovém hřišti, ale také u oltáře Páně. Dny byly ozdobeny krásnými zážitky z ministrantských táborů a z různých akcí, které pořádal místní farář, salesián P. Jan Gacík. Je pravdou, že první Boží pozvání ke svátostnému kněžství zaznělo v době, kdy jsem směl být nablízku eucharistickému Kristu.

Po dokončení základní školní docházky se rozhoduji osvojit si nějaké to řemeslo, a tak nastupuji na SOU stavební v Uh. Brodě. Po dobu tří let získávám znalosti, jak být dobrým malířem. V červenci r. 1994 přicházím s výučním listem do firmy Zevos a. s. Uherské Hradiště, abych kráslil byty a domy svým „uměním“. Na Nový rok 1995 nastupuji k výkonu civilní služby jako údržbář SOU Mojmír v Uh. Hradišti. Během „civilky“ mohu pracovat s boršickými ministranty, pomáhat při budování nové „kaplanky“, ale také poznávat různé spirituality, hledat své povolání. Začínám se zajímat o františkánský fenomén. Dobrým rádcem a přítelem je mi P. Antonín Juvenál Valíček, duchovní správce sester sv. Kříže v Boršicích. Milostiplně okamžiky prožívám také s bratry františkány z Uh. Hradiště. Během tohoto období ve mně pomalu uzrálo rozhodnutí zkusit žít po vzoru sv. Františka.

Po ukončení „civilky“ v červnu 1996 jsem už nenašel odvahu nastoupit zpět do pracovního poměru. Na radu P. Juvenála odjízdim na exercicie do kapucinského kláštera v Olomouci, kde padlo rozhodnutí požádat bratry o přijetí do řádu. Protože nástup do postulátu (období před noviciátem) se plánoval na 1. ledna 1997, požádal jsem bývalého boršického faráře P. Jendu Gacika, jestli by mě nezaměstnal v salesiánském středisku v Ostravě. Mezi salesiány a víceméně romskou mládeží jsem prožil krásných pět měsíců.

K vykročení na cestu řeholního života mě doprovázela slavnost Matky Boží 1. 1. 1997. Od ledna až do srpna ochutnávám plnými doušky první měsíce kapucinského života spolu s několika dalšími zájemci. Hábit oblékám v září v noviciátním domě v Újezdě u Uničova. Roční zkouška a formace je zakončena časnými slibů 30. 8. 1998. Další řádová studia jsem absolvoval v juniorátním domě v Olomouci. Nastal čas upevňování a prohlubování řeholního povolání. Slavné (doživotní) slibů jsem složil na Narození Panny Marie 8. září 2001.

Hned po této slavnosti odjízdim do svého nového působiště, do komunity u kostela sv. Josefa na náměstí Republiky v Praze. Zde pod ochranou sv. Josefa a sv. Judy Tadeáše plním své povinnosti vůči lidem bez domova, pracuji na rekonstrukci kostela a hlavně se modlím za vyřešení své touhy stát se knězem. Na mou žádost mi bratr provinciál dovolil nastoupit na SOŠ Jarov v Praze, abych zde zakončil svá středoškolská studia maturitou. Kvůli studiu (obor stavební provoz) jsem se přestěhoval do našeho kláštera na Hradčanech. Po třech letech dálkového studia jsem zdárně odmaturoval a vzápětí podstoupil přijímací zkoušky na teologickou fakultu.

Zpět do Olomouce se vracím v září 2005, abych se zapsal do prvního ročníku studia teologie na Cyrilometodějské teologické fakultě Univerzity Palackého. Po urputných bojích jedné pětiletky konečně přišlo vítězství: 2. června 2010 jsem promován magistrem teologie. Útěchou a velkým povzbuzením pro mě byla možnost pracovat na diplomové práci, která se vztahovala k mým předkům a našim rodákům, kteří na konci 19. století emigrovali do USA. Pod vedením prof. PhDr. Františka X. Halase, CSc. jsem obhájil diplomovou práci s názvem *Život a dílo JUDr. Hynka Dostála (Vztah českých katolických krajanů v USA ke své bývalé vlasti)*.

Nyní už nic nebránilo tomu, abych se vydal na cestu svátostného kněžství. Za několik málo dní přijímám v Olomouci z rukou o. biskupa Josefa Hrdličky jáhenské svěcení a vyhlížím věže

brněnské katedrály. Zde pod Petrovem začínám svou jáhenskou praxi. Obklopen dobrými bratry a skvělými spolupracovníky se brzy dostávám do pastoračního tempa. Přes všechny nové úkoly a povinnosti žádám o udělení kněžského svěcení, kterého se mi dostalo 12. února 2011 z rukou spolubratra, biskupa Jiřího Paďoura OFM Cap. Mnozí z vás jste byli přítomni této slavnosti a patří vám za to velký dík. Musím se přiznat, že pro mě, a snad i pro vás, to byl den plný Boha. V našem brněnském kapucínském kostele budu prožívat následující novokněžský rok.

Závěrem chci poděkovat všem lidem dobré vůle za jejich podporu při mé cestě za řeholním životem a za kněžstvím, projevenou ať už modlitbou, finančním či hmotným darem, povzbuzením nebo obětovaným utrpením.

P. Mgr. Vojtěch Drahomír Dvouletý

